

Lema: Amor.

1909

4a missa

68

Cançons populars

catolanes.

Festa de la Música Catalana
Any IV - Cançons 1907 125
Gremi Extraordinari Millet del 25 ptes.
Autor: ~~José Lapeira~~
Lapeira.

L. n°

I.

L'heren de la forcea.

mm. $\text{♩} = 48$ *Poe a poe*

van

Quant yo nera peti - tet la ma - re m'en re - ga

Piano

la - ve, M'en do - - na ve algnm m - ets y al - gn

per acabar.

1a 2a

na nou un - fi - ta da llana

L'heren de la forca.

M'en posave sobre 'l llit, quant dorme no plorave.
Als set anys filave 'l tort, als no ya rentave clava
als dotze en poro a' roba, cosa que la lley no mane.
Als divuit a confessi, ab un frare que predicave,
al se' a mitja confessi, dir mal dels meus camarada.
Yo no ho vaig pode aquanta, yo li tiro escopetada.
Vaig mata un sacerdot, mentre la missa resave,
«Agafemlo qu'es traïdo, que l'iglesia no li valqui»,
No'm valqui l'iglesia, no, valqui'm les reliquies santes.,,
No d'aixo no'm vaig fia, ens valqui'm les merdes canes,
I saltava una paret, set canes me té d'alsada;
Tot això no era res, ~~baix~~ n'hi havia quatre d'aygua.
Sota un rodet de moli, yo la vida me campava.
A las dotze de la nit, ya tancava ca ma mare:
«D'ont veniu vos, lo meu fill? males ordes corren afe,
On qu'hen mort un sacerdot, mentre la missa resave.,,
«Mare no oreguen això, mireu que os han enganyada,
Que n'aixís fos veritat, yo no fora dintre l'expansa
Estant en eixas rehors, una carta 'ls arribave:
La carta era per ell, et sobresort per la mare.
Que l'en volien fe heren, de la plana de Cerdanya.
«Y aquí dalt en un fossa, tens una casa parada,
Una casa ab tres pilars, sense sostre ni taulada:
Que de dia hi toque 'l sol, y de nit la lluna clara,
Vingui d'alta l'ont vingui l'ocel, sempre 't tocarà la cara.»

Nota.

Ambe l'anomenan "Canço de l'adre", aquesta es trova unan
per tot arreu, mes vech que es tema d'aire local.
Es d'origen ronellonès i sia de la Catalunya francesa.

II.

altre tonada,

Lo mal rich.

MM. ♩ = 76 per a poc no gaire.

ven

Lo mal rich - - - - sis-ta en fi- nestra passam

PIANO

po - - - bre pele - gri: - - - - li diu demanant al moy -

rec.

- na sis que'l vola fava - rit. Jesús y Maria preguen per mi. mi.

dim. rall. PP. rall.

per acabar.

Lo mal rich.

- O' aquest pa de den al gossos
si m'en desven un bocí.
- Mira pobre si t'hi baixo
te'n fare fugir d'aquí. -
Te fare abridat pels gossos
si brigas gaire a fugir
Mo triga l'espai d'una hora
que el pobre ja va morir.
Torna a las portas del cel,
del cel y del Paradis
Nem me dir a Sant Pere:
- Pere, mira qui hi ha aquí.
- Ay, Senyor! n'es aquell pobre
que'l mal rich deixa morir.
- Obrali las portas, Pere,
las del cel y Paradis. -
Mo triga l'espai d'una hora
que lo mal rich va morir.
Torna a las portas del cel,
del cel y del Paradis
Nem me dir a Sant Pere.
- Pere, mira qui hi ha aquí.
- Ay, Senyor! n'es lo mal rich
qu'el pobre deixa morir.
- Tancali las portas, Pere
las del cel y Paradis,
que se'n vaja mes avall
que no li duran que no,
expiran den mil dinovis
- que'l faran patir de mort,
malehira pare y mare
y qui'l ha portat al mon.
malehira padri y padrina
y qui'l va porta a las fonts,
malehira l'capella
que li feu la oren al front,
malehira l'escola
que li feu l'hom ab l'hato.

Nota

Aquesta canço fou la mes popular en los segles, ultims
del XIV, y XV, ademes, n'hi ha de caplars de tot lo mon
la cantaven, y encara no fa gaires anys per Sta Lluia, la
rareig sentir cançons a un pobre cego.

N'hi ha versions en varias llenguas.

III.

L' Heren Riera.

MM. $\text{♩} = 120$ Alegret poc.

ven

Si son tres mi-netas del lloch de Niss-a

PIANO

que'n té nen gran justa i a tren re ball. qui hi va? a - -
clar que

res

du

DE.

nem mi-netas a nem a ha-
l'he-ven Rie-ra me sat ben dan sar. sar.

res

du

L'heren Riera.

Hi va l'heren Riera
que salt de ballar
3 al la mes bonica
qu'en lo poble hi ha.

La primera dansa
molt be va ballar,
mes a la segona
la nova arrivá.

- He'! tu, heren Riera
de pots ben ballar
mentres que t'ajudada
a la mort esta'.

Nota la misèria
de cop va parar.

O una un torn per plana
sombreiro a la ma,
n'agafa l'gambeto
3 al bras se'l tira

- Perdouni senyoras
que me'n tinc d'anar,
que la meua ajudada
a la mort esta'.

O ret a casa seva
corrent se'n va anar.
al entrant del quarto:

- Roseta i com va?

- Pera tu gran pena,
pera mi mal va,
ne tinc una febre,
que'm cunya a mata
3 d'aquesta festa
m'han d'enterrar.

agafa 'l sant cristo
se'l posa a la ma.

- Glorió sant cristo
volguemse ajudar!

Si ella se'n cura
m'hi tinc de casar!

Nota aquesta canço es una variant de la que's balla a algunes comarcas
lleybatanes perque indubtablement aquella es un ballet.

En Francisco Maspons y Labros en sos "Jocs de la Infancia",
en parla 3 l'anomena "Ballet de'n Pan Riera".

Es balla portant dos bastons en creu 3 marcant els punts en l'espai
dels angles que deixan los mate caps del bastó.

IV.

Pelay Briz.

Càstich de Pen.

MM $\text{♩} = 96$. Depresset.

ven $\text{♩}^\#$

Las rambas sonpa-ra-das de palmas y de rams de

Piano

fu-llas d'oli- - ve - ra yun ci-ri molt galant, Je-

dim.

ms Mari - a! yun ci-ri molt galant an -

per acabar.

Castich de Den.

Las rambas son paradas, de palmas, de rams: - Jo'ls enviare un castich, que se'n recordaran;
de fullas de olivera, y un ciri molt galant: anelletos qui ara volan, mort a Terra enoran,
i Jhesu Maria: las criatures picas, se moriran de fam,
los curers y las plansas, sos ossos cobriran.
A dalt del paradís, si hi havia un banch tan gran, los molins qui ara molen, tampoch llavors moldran,
al m caphi sen S. Pere, a l'altre hi sen S. Joan, las pedras del curer, totes s'esclavaran.
3 en mitje dels d'altre Apòstols, hi sen nostre Den gran, los turous y montanyes, també s'arrasaran,
Ja mare preciosa, ja mihi plora al devant: Jo'ls enviare un castich, que se'n recordaran,
- O e que ploren vos mare?, de que ploren vos tant? los camps y las montanyes, tot ne sera pla igual.
- Ay fill del meu cor, fill, he tinch de plorar tant: - No fassas això fill, n'es un castich molt gran.
son tres de companyia; la mort vos van llevant, Jo tinch de fer ho, Mare, perquè'l peccat n'es gran;
l'un es lo malvat Judas, lo altre en ororabis, renegon y blasfeman llaurant la mera sanch.
l'altre n'es l'heretange, que sempre està heretant - No fassas això fill, que ja s'convertiran.
3 n'va da de Den pare, trenta diners d'arjant, ara ve la quaresma, las gentes confessaran;
per la pasqua florida - las gentes combregaran,
los vells y las velletes, rosari'n passaran.
O viandres al mig dia, en creu l'estàn clavant,
la túnica s'engorran, al pen de arbre sant.
Jemis demana beure, beure li van donant,
li donan sutxa y viagre, y un fel molt amargant.
O una cruel llansada, lo cor li van passant.
mentres Jemis moria, Terra va tremolant.
la mare llorimosa, ne plora al seu davant.
- O e que ploren vos, mare, de que ploren vos tant.
- no much de plorar, fill, ni'l mon sera acabant,
y'l rici entre la gent, sera multiplicant;
las portas del infern, clohentse y badant van,
3 las del Paradís, tancadetas estan.

Mota: aquesta canço es una variant de la que porta per títol
"Jesu y Maria", es no mes que una mena de passio modifica-
da i espatllada per fer un cant a propòsit a principis del segle XVII.
ab motiu de la calamitat de la fam que en 1601 caigué sobre
la terra; M. Mily y Gontarals en son Romancerillo pag. 13
en publica una altra versio.

A provença també es coneguda ab el títol de "Les tres
banchs blancs", (Chants populaires provençaux.)

N'hi ha moltes variants.

V.

La monja.

MM - = 96 No massa depressa.

Ven

Sinhi han-na monja a la Leo - d'Ur - gell

piano

Formada

toca las campanas plorant y ri-ent al-ten lo

per jo - rent ga-la-ne - ta - ment.

La monja.

La mare abadesa
fa n' haqut esment.

- iQue tenir la monja,
que tant sospiren?

- Ay, mare abadesa
un galant heren,
que si no m'hi caso
morta'm trobare'n?

- Moxros la monja
fa'n enterramen,
de flors y violas

vos entamaran,
una cuipa nova
vos estrenaren.

capellans y frates
vos ne vultaren,

un ofici d'àngels
vos ne cantaren,
la tomba n'es nova
vos la estrenaren.

Nota:

M'hi ha una altre variant de aquesta canço' sent passar
l'argument a Jerusalem.

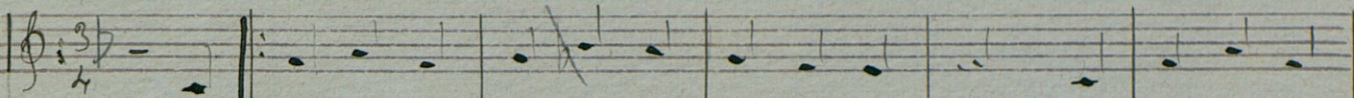
Ademes hi ha una canço popular oriental que té la mateixa
acció qu'aquesta. (publicada a Paris en 1862.)

Existeix una variant també if Roselló.

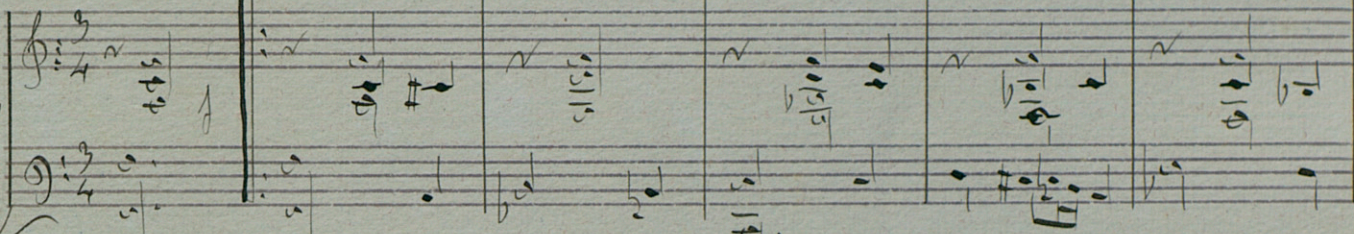
VI.

La rey Herodes.

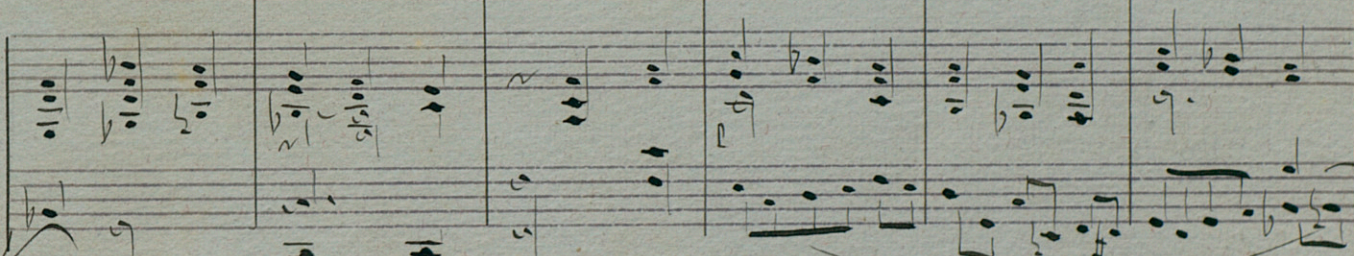
MM $\text{♩} = 66$ Depressa no molt.

ven

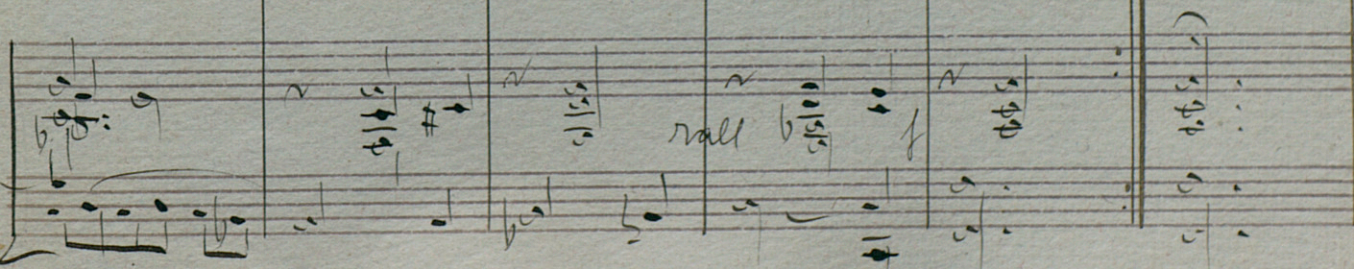
Es tant a la cambra ab son fill ay-mat ra-mo-ra sen-

piano

ti-ne per tot lo rey nat E-ra'l rey he-ro-des ab la se-ra

gent que fe-ya ma-tar tots los iys no-centes ve.

 rall

Lo rey Herodes.

- Anemsen ' Josep,
anemsen ' es pos,
anemsen ' a l'egipte
sens tenir repos.
Dixem nostres cançons
viandas també.
perque 'l' rey Herodes
dihnen que ja ve.
Ab la sonereta
se n' van a cavall,
seguint les petjades
per un camí ral.
Los angels de vallan
també 'ls anelles
perque 'l' bon efem
no fos descobert.
Pel camí anavan
molt atribulats,
un home trobaren
que semblava blat.
Los verge Maria
li varen manar
que molt prontament
l' anés a segat.
- Com lo regaria
jora, lo bon blat?
Com lo regaria
si encara no es nat.
- Prenen la faheta
qu' ho sera aviat. -
Ara va triga' una hora
que ja era espigat.
Primera pastora
vos varen magar
no va triga' una hora
que varen passar.
Ara 'l' rey Herodes
ab tota la gent
que feya matar
tots los innocents
Pels torrents anavan
i per camins rals,
seguint las petjades
ab un balit gran
Molta gent ab a' mas
l' anava cercant;
Al home digneren
qu' estava segant.
- Vos home 'l' bon home
lo bon segador,
i heu vist una dona
ab lo cec danyer?
Ell me responia:
- Una n' ha passat
mentres jo n' estava
segant aquest blat. -
- I 'en gira a ne'ls altres
dins: - no seran ells,
romemsen 'a casa
ab tota la gent.
Lo camí qu' hem fet
no m' ha aprofitat.
No hem cansat molt
i res hem trobat.

Nota.

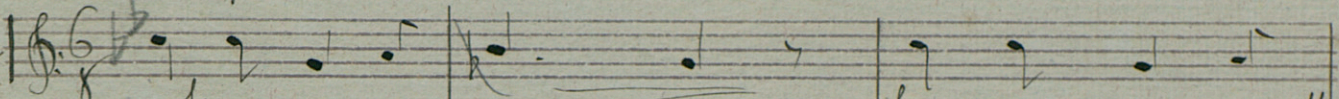
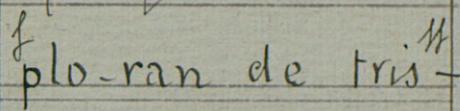
Aquesta canço té molta semblança ab una altre tonada que hi ha de la canço titulada (L' heren Oiera.) i que no es la que hi ha a n'aquest recull.

Hi ha varies versions entre altres dos de provençals mes completas que la versió catalana.

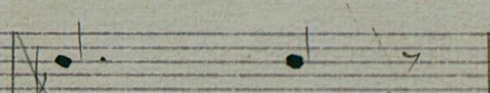
VII.

Serrallonga.

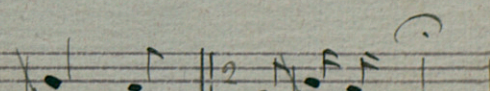
MM. ♩. = 52. Moderat poc

Ven
 Ploran las ni-ne - - - tas, plo-ran de tris-

-to' per queen Se-rra-plon - - ga,

n'es à la pre so', farara ra, n'es à la pre so', fararó.

Serrallonga.

Una de morena diu qu'era tant bo'
y una altre de rossa li respon que no
fararara
li respon que no, fararó.

Nota.

D'aquesta canço de Serrallonga n'hi ha quatre tonades,
mes, però crech que aquesta es la millor. i mes ben dit la
que's componereta mes del corrent tristós de la lletra.

Integrament els versos primers es cantaven en la antiga co-
media de Serrallonga.

D'aquest personatge llegendari de Catalunya, els poetes l'han
tingut per home de cara noble. i en canvi els historiadors lo tenen
més tot per un bandoler valeros.

Mes lo cert es que ell defensava la causa de Catalunya en
companya ~~del~~ el bando dels "Mysos", quin era perseguit pel
bando contrari anomenat dels "Cabellos", i per lo tant enemi de
la nostra terra; per ont de guerra era "Visca la terra".

No m'entendré mes en fer mes historia de aquest heroe
puig altres persones mes autoritzades s'han ocupat d'aquest famos
proce.

VIII

Los saltadores de caminos.

M.M. $\text{♩} = 104$. Fort o. p. rec.

Ven

Son salta-dors de camins per ro-ba'a la gent que

M.E.

PIANO.

passan; ja ve-nen ve-nir dos cotxes plens de caba-llers y

dames plens de caba-llers y dames.

Los Saltadors de Laminis.

Ja se'n fican dintre l'ester
tant sols pera deshonrar-les,
ja n'arrencan un gran crit:
- Ay, Mare de Deu, aydau-nos,
que si vos no'ns ajuden
els granades de nosaltres! -
Ja se'n van a Sant Cristofol,
allà hi tenen la posada
quan a San Cristofol son
dret als Hostalets arriben,
quan als Hostalets van ser
i cal Poch feyan ballades.
- Minyons, si volen ballar,
aquí hi ha noyes molt gràfies -
Ja se'n posen a ballar
primera y segona dansa,
quan la tercera arriba
ja li arriba un ordenament:
- Minyons, no us fieu del mon,
miren que us han fet parades,
que venen cinch agutzils
y cinquanta homes ab armes.
- Encata que formen cent
no'ls girarien la cara
si formen als plans del Bruch
per quelles encontornades -
Ja premen els Rabuchs,
es prevenien de balls,
comensan de donar joia,
lo gran tro d'escopetades,
- Minyons, no us hanteneu de bal,
que aquí no hi saben los passos -
Ja us en prenen y us en lligan
ja la preu no us portaràn
a n'alla hont varem passar
tota la gent no miravan
la gent ja anavan dient:
i qui son los preus que passen?
I heren diom... del oruch,
un oncle sen y dos d'altra,
I heren diom... del oruch,
pinta y ploma demanava
per escriure un billet
a la tria de sa mare.

Nota.

A aquesta canço n'hi ha
dos ó tres variants y
son molt populars a Colbato
y Esparraguera.

Els fusellers del any quatre.

MM. 1. 92 Valent y magistral mes no molt depressa.)

ven

Der-se-tas n'es lo temps der-se-tas inhi ha a

PIANO

nya da las mamparas que da van jo no se com es-pli-

car-hu som sol dats som soldats del Rey de paanya som sol dats.

cresc

f dim

El fuseller del any enatre.

Barcelona intat gran, gran bandera m'ha portada,
lo dia quinze de de maig, a la mar de la tarde,
bandera de fusellers, per servir al rey d'Espanya.
A casa 'l sempre Major, allí la mida li ha alçada
deu dobles li han donat, als qui a la mida arribaràn;
e tant enants faràn non pans, se'ls darà 'l cinch rals de plata.
I els que no li arribaràn, tindran la pesseta blanca.
Los han vestit molt bonics, que darsa quist lo quaytalló:
Esperdanya blanca al per beta fins a mitja cama.
Las calsetas de vius, y la jaqueta de grana.
D'armilletas tots quarats, tots que ls galons eran falsos;
lo barret ab una ploma, l'escarapela li resalta.
Per las noyas han deixat, molt sa vida regalada.
Van per plassas y carrers, alegres cantant romances,
Quan del bars foren durs, tot van ser plors y mes llantos.
Aden, Barcelona aden! Aden regalada patria!
Que m'ne anem a morir, para defensar l'Espanya.
Montjuich encara s' ven, sembla que niquem a casa.
Montjuich ja havem perdut, això es que mes m'espanta.
I el respon lo mes petit: - A me mi mes que a vosaltres.
No que so tan flach de carnis, res de lo puch esperar-me.
Quan a l'adir ribaràn sentirem so de campanas,
sentirem so de tabals, de canons y escopetadas.
A las horas pensaràn, al nostres pares y mare,
Posarèm a reclamar a la Mare de Den del Carme.
La Mare de Den del Mont, que n'es la nostra advocada.
Si d'aquesta n'sortim de, tots virem a visitar-la.
Los casats ab sas mullers, y ls fadrins ab sas aymades,
Tots los ~~tindran~~^{me} diners, faràn div misses cantadas.
I els que diners no tindran - passarán part de rosari.

Som soldats
Som soldats del rey d'Espanya,
som. soldats.!

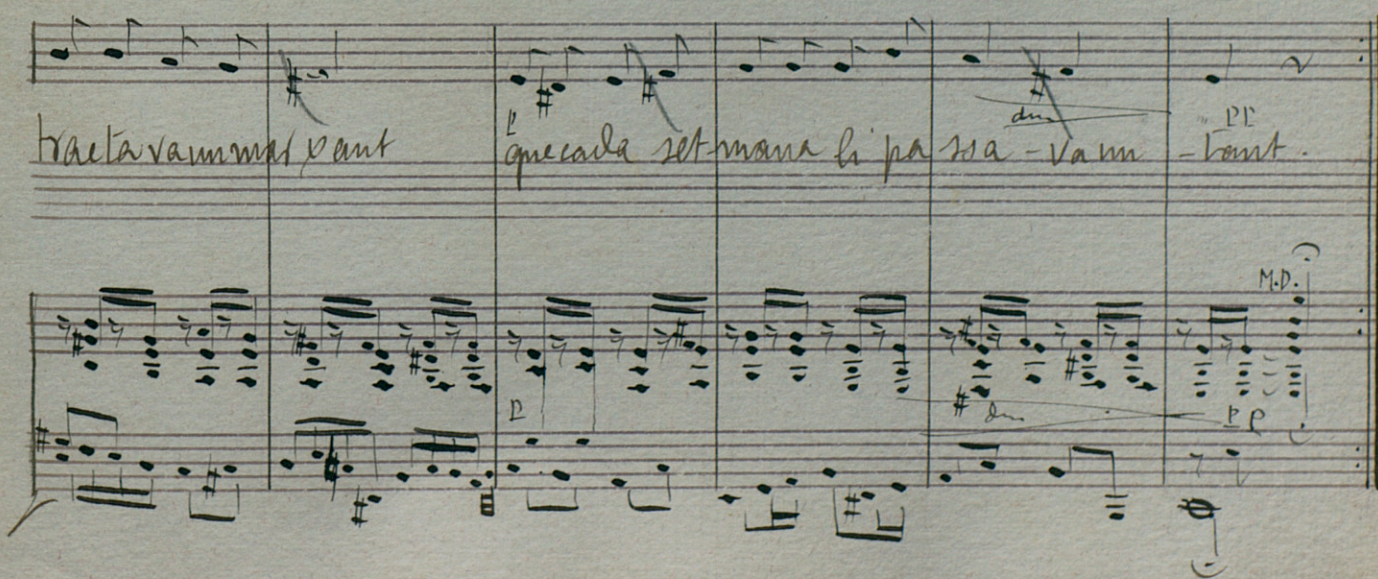
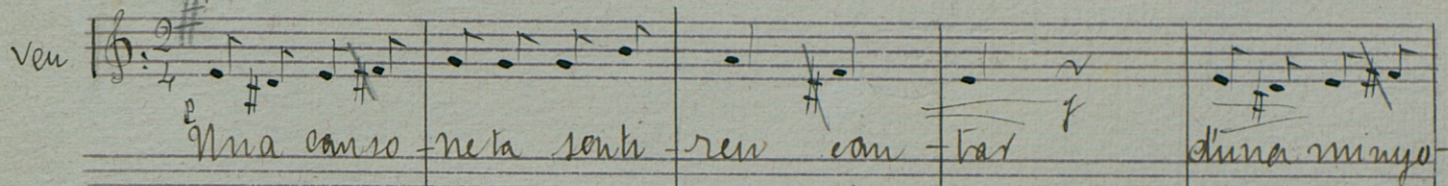
Nota.

D'aquesta canço no s' pot fixar be l'epoca en que es compongué, encas
que se suposa que la organització de la força que fa menció el
títol fou pels anys 1802 y 1806 això es,urant la guerra ab
els Inglesos.

Ara es compongué en variis cançons ultims reflexes
de la antiqua poesia popular.

Lo Babon cistella.

MM. 1=104 Poc depressa.

Lo babau cistella.

Una cançoneta
Sentiren castas
d'una minyoneta
din que's vol casar;
Aquesta minyona
tractava un marçant
que cada setmana
li passava un tant.
Un dia 'l marçant
jà la va encontrar:
- Mima Caterina,
din que't vols casar;
Li darem a entendre
al teu pretendent
li darem a entendre
que jo't so parent
- Jo respon minyona,
això si ho puch fer.
que 'l minyo que tracti
n'es minyo de bé.
- Li darem a entendre
que't so oncle carnal,
quan te vindrà a veure,
que no pensi mal. -
El dia de bades
ja havian sopat,
l'oncle se n'hi anava
tot determinat,
arriba a la porta
3'o posa a porta
y's posa a bricat,
el muni y la muni
responen: - Qui hi ha?
- El teu oncle, noya,
n'as vols obrir.
el teu oncle, noya,
que ve de canvi;
que m'han dat indicis
que n'vian casat,
per veni' us a veure
encara no hi sopat. -
agafa la ma a l'oncle,

fa-li din: - Com va? -
3' el muni fa 'l muni,
que res va pensar.
- Molt bé, per servirlos,
jà li hi responque,
jo m'aleixaria
que visquessin bé.
- L'oncle n'es un home
ric i poderós,
tegons com li pega
n'es molt generós,
vol li digas onde
ja'l faràs content,
jo y tu m'hem d'entendre,
diga di' a la gent. -
Pasa ma a la bona,
n'hi dona diners:
- Vesten a cal beco,
compra del bon pens,
compra per la noya
y per tu també,
coti lo que coti
tu no miris de. -
El babau cistella
se se'n va pensar,
agafa la cistella
y a cal beco va.
Responia 'l beco:
- El pens es fregit,
que a alguns penitè
l'hi venint aint.
- Venen aquí un dinu,
tornenme q' restant,
que l'oncle de la noya
m'e'n està esperant. -
Quan arriba a casa
li ha succehit,
la noya plorava,
l'oncle s'està al lit;
luego que ha estat fora
jà li ha agafat
modo d'una berra,
rodament de cup.

Nota

D'aquesta canço n'hi ha alguna variant una a Llobato y una altre a Esparragosa.

Mambri.

N.º 112. Allegret marçal.

ven

Mambrú s'en va a la guerra, biron don, biron don biron de na Mambrú s'en va a la guerra no

PIANO

se quan tornará no se quan tornará no se quan tornará ni tornará per la

pas qua biron don, biron don biron de na ni tornará per la pasqua o per la Trinitat.

* Llegirí Marlborough.

Mambrú.

La Paríete es passada
y el Mambrú no ve.
La dama està entristida
se'n puja a n'al torre,
ne vent venint lo patge
vestit tot d'endole.

- Ay! patge lo meu patge
i quina nova m'ports?

- La nova que vos porto
no la valgan sube.
Lo compte de l'aronge
n'es mort y rotarre.

Li han cantat l'abolla
al pen d'un oronge.

En la branca més alta
n'hi conta un esparre.

Que din en son llenguatge:

"Ben perdó al cavallé."

Nota

Aquesta canço es de les que tenen més història, la compongueren el francès després de la batalla que els hi guanyà el general anglès duc de Marlborough.

Aquest es deia John Churchill; per de Anglaterra ^{baró} marqués de Sanbridge y duc de Marlborough nom qu'arribat fins aquí començant per de "Mambrú".

Aquesta célebre batalla la guanyà el 13 de agost de 1704 prop de Blenheim a Hochstadt y feu presoners a 17.000 homes, molts bagatges y 34 naus cohes ocupats per homes franceses.

L'emperador d'Austria li donà l'títol de prínceps y la reina Anna d'Anglaterra li feu donació del títol de Woodstock.

Aquesta canço es perdé i més tot mima Portine oida d'un nin de Maria Antonieta de França la cantava, la reïna l'aprenent d'ella va venir la cort y luego França la va cantar sentse molt popular.

Per la guerra de Successió va venir a Catalunya perdentse després fins que torna per la guerra de la Independència.

una monòtola, Era la mitat del repertori de Napoleon I qui la cantava entre d'altres cada volta que montava a cavall.

Delavrac l'intercala en 1787 en l'òpera *Renard* d'ort.

y crethoran en fa el tema de sa uniformi la batalla de Victorin
no obstant certs comentaris creuen que es un aire de canço del segle XVIII

recollida a Olot
en 1893

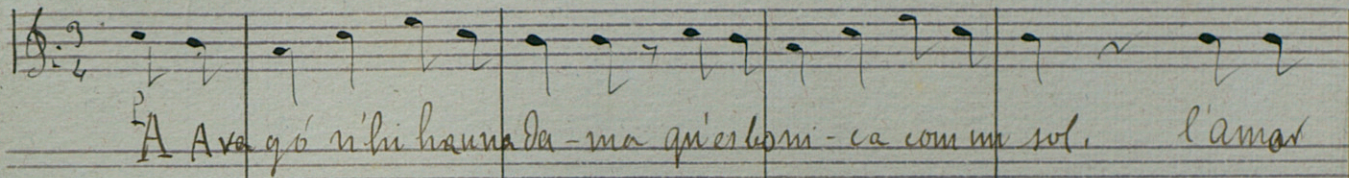
XII.

altre tonada

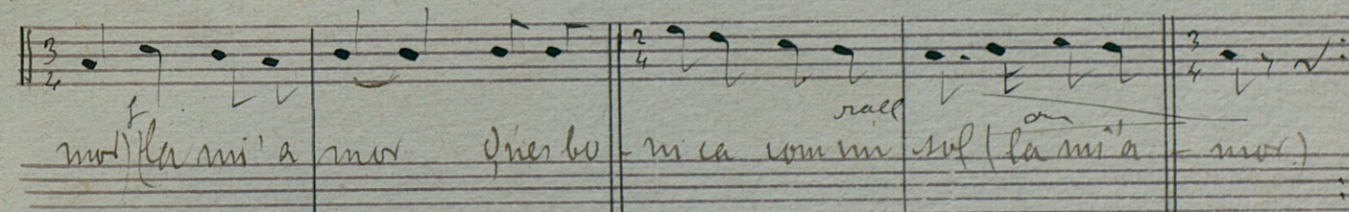
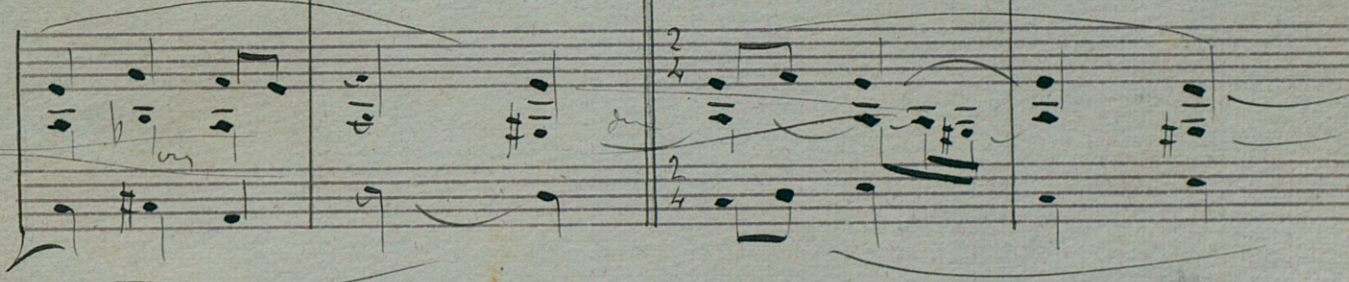
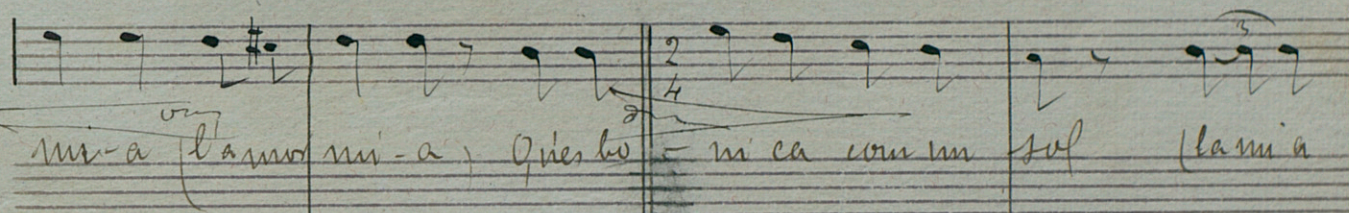
La dama d'Eraqó.

MM. 76 Mo gaire poc a poc.

Ven

Piano

La Dama d'Arago.

Re la cabellera rusa, l'hi arriba fins els talons,
La mare la pentinava, amb una pinteta d'or.
La germana 'ls hi entrena, els cabells de dos en dos,
Cada cabell una perla, cada perla un anell d'or.
Son germà se la miraba, amb un ull molt amorós.
Se la mira i se l'emporta a la fira d'Arago.
De tants anells que n'hi compra, li caluen del mocadós.
Setma, germà n'en a missa, anem a missa major.
Per pendre l'aigua beneyta, portar un conquet d'or.
Quan es al missa de l'Esglesia, els altars llueixan tot.
Las damas quant la van veure lueys li varen fe' lloch.
Las damas reyan en terra, y ella en cadireta d'or.
Capella qu'en tin la missa, n'ha perduda la llista,
Esula que l'ajudava, no n'hi sab torni ralis,
i De qui es aquella que llansa tant esplendó?
M' es filla del rey de Fransa, germana del [de] Arago;
Y n'acai non volen creure, mireu-li lo sabatós,
Veuven las tres flors de lliri y las atinas d'Arago.

Nota.

Aquesta canço té moltíssimes variants y de lletra moltes més.
Es oren que aquesta dama es la filla de R. Gouine I el
Congresidor, esposa de Felip II l'atrevit de França. y germana
de Pere II el gran.

Wolf y Hoffmann pretinen que n'altre la varem copiar
del romanç castellà enari del la mateixa acció.

No obstant la canço es ben catalana d'origen.

XIII.

L'amo ve de la Plaurada.

MM. $\text{♩} = 108$. *Mozart.*

ven

L'a-mo ve de la Plaurada molt can-sat ya fa di-gar,

PIANO.

L'any ve de la llaurada

Me pot entrar per finestra
si no es per un forat,
troba la mestressa a taula,
un soldat cada costat,
de capons y de gallinas
en tenien un bon plat.

Si sabia que t'esquanyessis
te'n donia la meytat,
a l'armari ten les sopes,
les ten fredes com un glaç,
si'l gat les haques vulgudes
no les hi tindries pas,
el gat hi ha ficiat les potes
3 el gos hi ha ficiat el cap. —
així que va obrir l'armari
el gat li esgarrapa el nas:
— A fe, a nom de diable,
que m'has pla ben posat.
— Totes les desgracies venen
quan un home n'es casat.

Nota.

Q'aposta canjo m'ha alguna variant y son populars
a Collado
L'innomina també "Lo mal casat,"

Montanyes regalades.

M.M. $\text{♩} = 80$ Poc a poc.

Ven

Montanyas regalades son les del Cami-go. Que tot l'istiu flo-

Piano.

Vei ven primavera. Vei tar-dó; Donne l'amor, ninyo-na, danne lo

vostre a-mor. Donne l'amor ninyona com me lo desmenen.

Montanyes regalades.

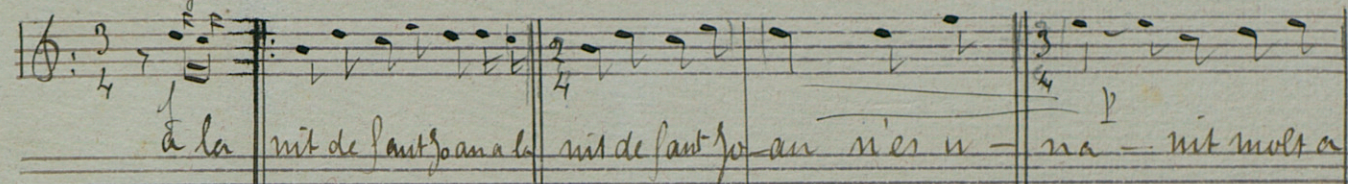
Montanyes regalades son las del Canigó,
Que tot l'istiu floreixen, primavera y tardó;
Danne l'amor mingona, danne lo vostre amor
Danne l'amor mingona, consuelo del meu cor.
Tardó y primavera, y en tot temps hi ha fló;
M'hi ha un roset de rosas, clarells de tot color,
M'hi ha una d'espel·lida, si me la portó yo.
Lo pare m'ha casada, m'ha dat amb son partí.
En fa guardar las cabras, ell guarda los moltons.
Ell resta a la montanya, yo resto al Rosselló.
Ell beu de l'ayga fresca, yo bech del vi milló.
Se fa l'ayga es caldada, yo caldo de moltó.
Ell dorm sus de la gleta, jo'n un llit de cotó...
O e quinz' en quinze baixa, per na rampa l'sarrió,
D'un porta la irabassa, l'altre porta l'bastó.

Nota: Es molt popular a las dues Catalunyaes Francesa y Espanyola
M'hi ha una variant que's titula Montanyes del Canigó y
el cant d'ella ab sentit amoros es plany de la patria mitjpartida
pels dos Estats.

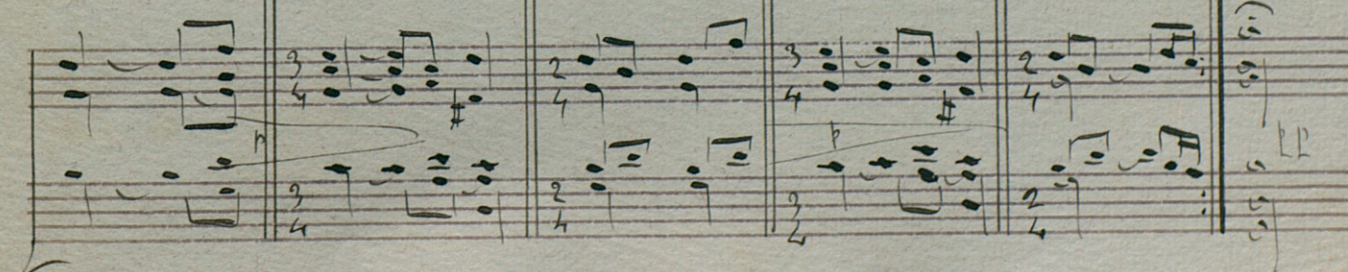
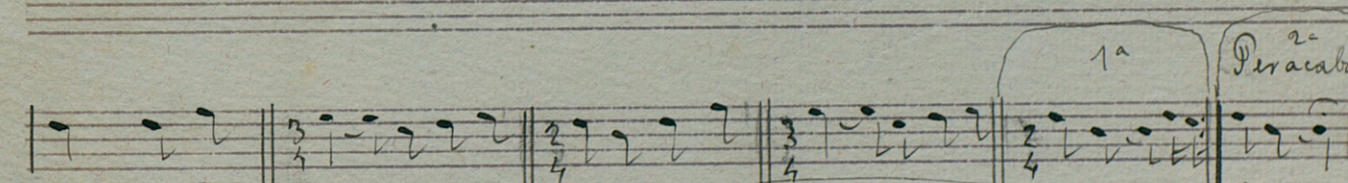
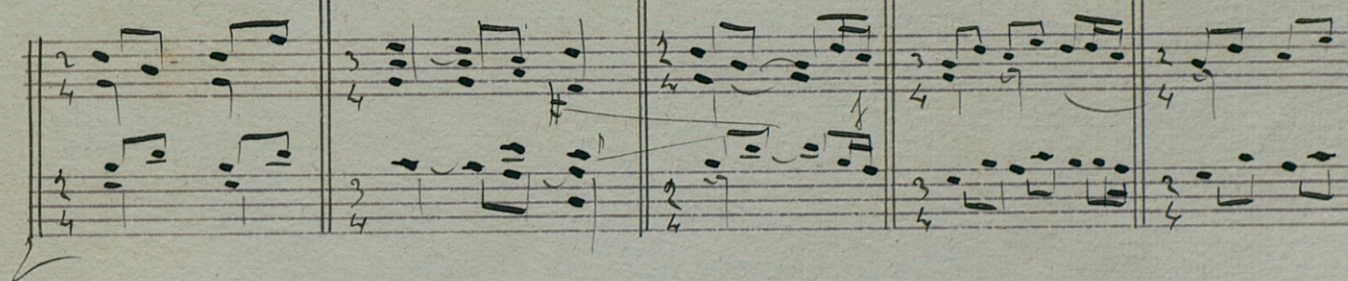
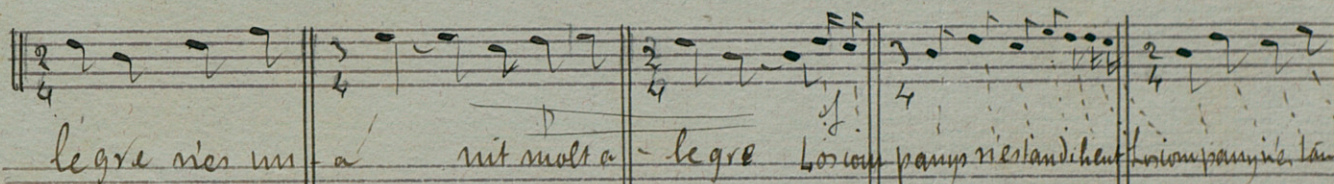
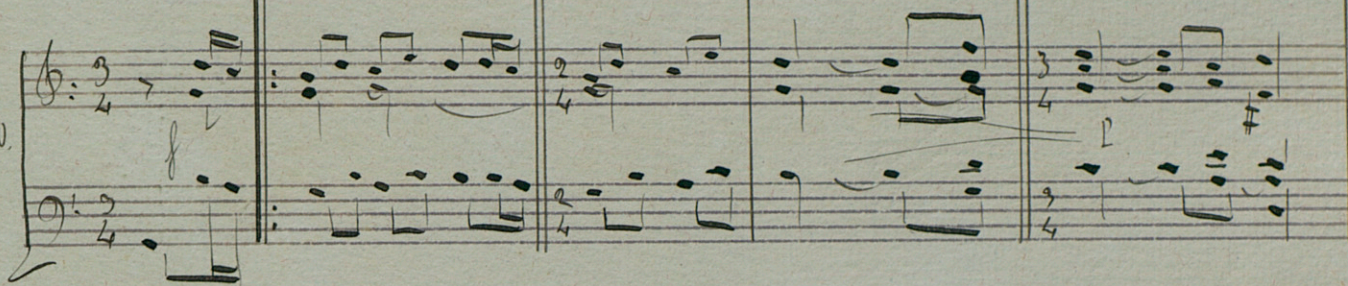
Tristes a.

MM. J = 120. *Mozart.*

Ven

Piano

Fritera.

Com m'en puch alegrar ya, si han casada l'amor meua?
L'han casada a Sant Martí, perquè may mes us la vegi;
L'han casada lluny d'aquí, que per mi n'es un desterr.
I al dia que s'va casa, va passa per casa meua,
Com si Deu ho ha què volgut, yo m'estava a la finestra.
Ella m'en diu Deu's quant joan, y yo li dich: Deu's quant Teresa
Ella s'en posa a plora, yo plorava molt més qu'ella.
Lo que m'en aconsola a mi, qu'en tinc una prenda seva.
Jo n'hi tinc un anell d'or, de las tres pedras vermelles;
Ella m'en té un mocador, brodat de seda vermella,
Al mitx n'hi ha una campana, y tot voltant una estrella.
Tadrin que venim al mon no's fien de las donzellas.
Que son com los rovellons, collits pel mes de setembre,
Que't demati son fresquets, y a la tarde ls enchs se'ls menjan.

Nota.

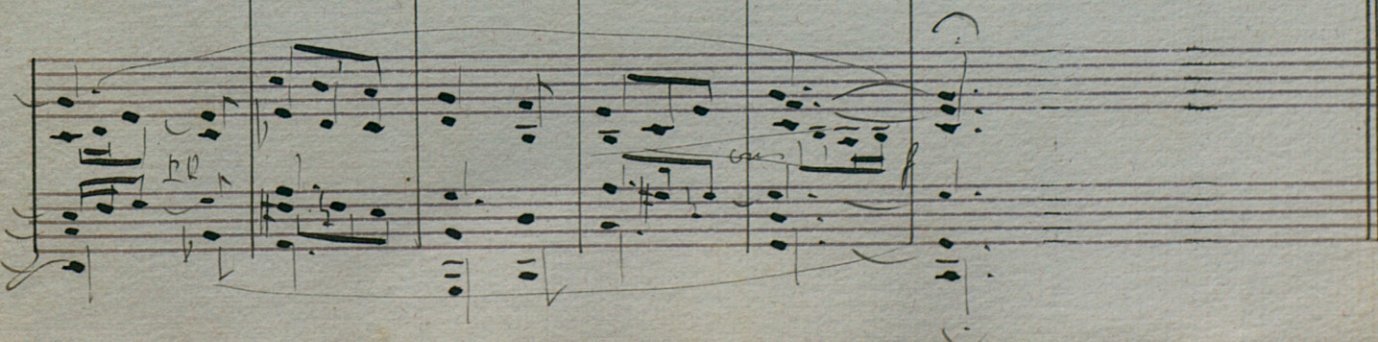
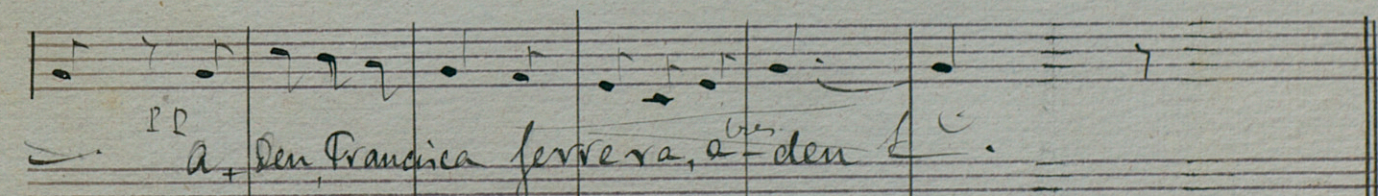
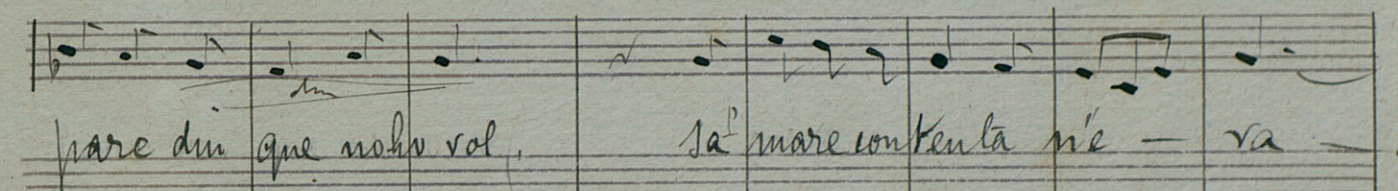
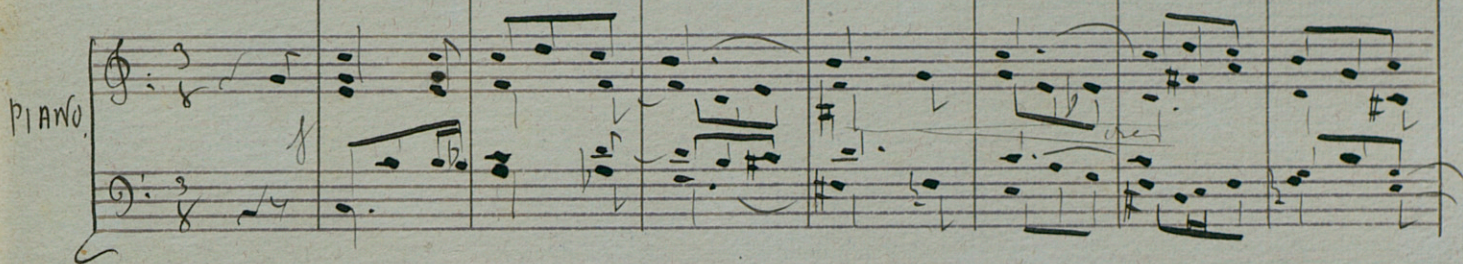
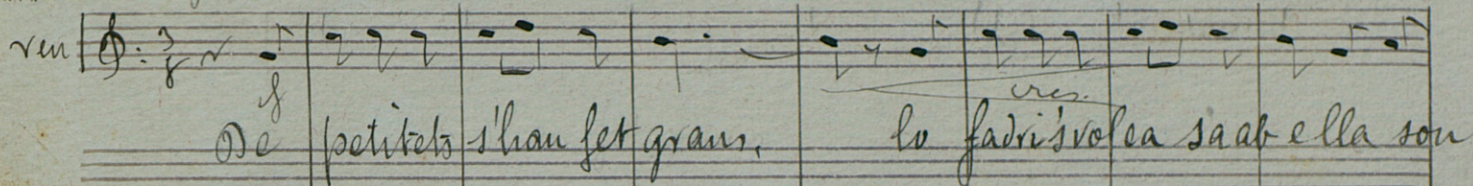
Taqueta comço no se'n té cap referència.

Remallada i clot
en 1892

XVI

Francisca ferrera.

M.M. 5-138 Alegret no.

Franciscu Ferrera.

- Oeu vos quast Joseph Ferrer
vostre filla ha de ser meua
si no me la volen dar
la pendré sense llicencia.
Fadrins si volen venir
a robar-me una doncella
seran pagats ab diners
moneda barcelonera
a les dotze de la nit
n'hi treuran a la finestra
- Joseph Ferrer baixa a obrir
que m'illuciara la rella
em ferrats el cavall
de les potes del darrera
y si tu m'baixas a obrir
te'n fare jo de manxego
Ja n'agafa el lotavan
tres punyalades li pega
l'una li dona al costat
l'altra li pega a la esquena
l'altra a la boca del cor
qu'es la que li do mes pena
- Justicia del cel baixen
Ja que no n'hi ha en la Terra
que m'han mort el meu marit.
m'han robat la filla meua

Nota. D'aquesta canço veu que no hi ha cap variant.
apesar de que la tonada te molt carient popular.

Com se veu per la lletra, l'acció es tot un drama.

La criada Burlata.

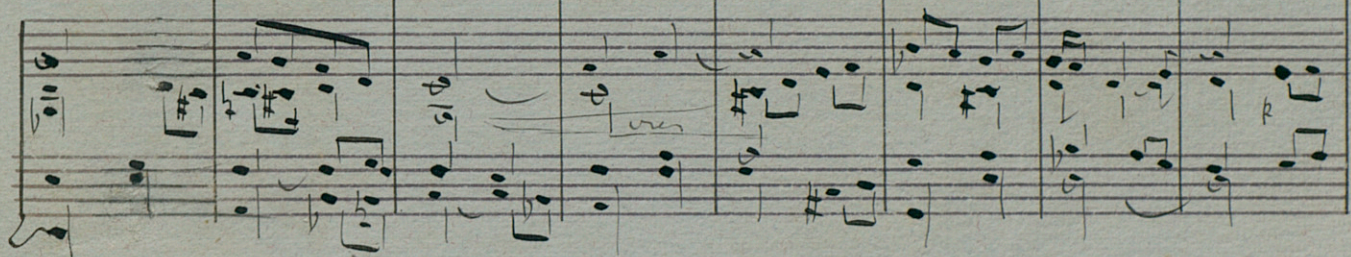
MM. = 104 Noct

Ven ⁴ na com vullcantas no hi ha molt que s'edeta de in-

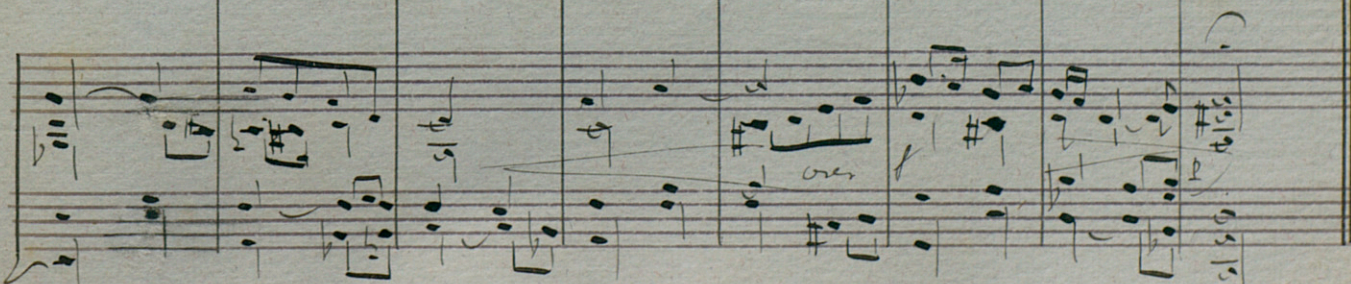
PIANO.

na mungona que hi ha ^{ves} quies del pla de Vila franca. ^a

den ^{ves} trepitjament, la ma curta, llengua llarga

La criada burleta.

Si volen saber hont s'està,
s'està a l'hotal per criada.

Quan ne fa les raciones
ja les fa de mala gana.
un traquiner li ha dit:

- Ves foras bona per cara -

Ella quassa ho ha sentit
se'n posa a fer mala cara.

La mestressa ja n'hi diu:

- Ves a rentar la bugada

a la banya del moli
que'l camuflat hi passava -

Ja n'agafa el picador.

Cap a rentar se n'anava,

ja n'encontra un traquiner

que quatre animals menava:

- Traquiner, bon traquiner,

volen que us renti les calzes?

- Minyona, que'm posaré
quan me les hauren rentades?

- Roba meua us depare

que jo no la porto gaire.

Lo giponet de bellut,

les faldilles d'indiana,

uns anacs al serrell

que n'hi pega a mitja cama,

lo retet de cervolet

y al coll una corbata.

- Ay noya, si això es veritat,

vo ser en la meua estimada

lo dimenge vinent

ja us donaré les arracades;

milions trobareu

que a casa meua som parayres. -

Ho us burlen dels traquiners,

d'aquells que van de passada,

que jo burlo tant me de un

la ventura m'es estada

- helen trepitja menut

cama curta, llengua llarga.

Nota.

D'aquesta canço m'ha
dos variants dels papers
llos al Drach y a
Collbató.

remellida a
Olut en 1892.

XVIII

Las noyas de Cerdanya.

MM. $\text{♩} = 92$. No gaire depressa.

Ven

Ni - netas de Cer - danya fan de bon feste - ja, jo n'he festejat

PIANO,

u na co sa de tres anys ha samar el chaper Du da que no las ab tro va no las ab tro

Va' janel'han tro - - va De - kaal ungalañsies kaal ungalañsies ka.

Las noyas de Perdanya.

9
Pitla, la merta filla, hi fa de bon esta.
Quant eran joveneta, le-ho dirian trota,
Al dia de San Jordi, la trenhen a balla;
La minyona es discreta, ya s'en posa a plora.
No'n ploris Marieta, que'ns en avem d'ana.
Anidem a Pegueras, a servi' un capella,
Tu seras majordona, yo seré l'escola.
Si aca tenim maynada, be'ns a-la mantindra.

Nota

Aquesta canço es popular a Perdanya

No vech que hi haigi cap variant.

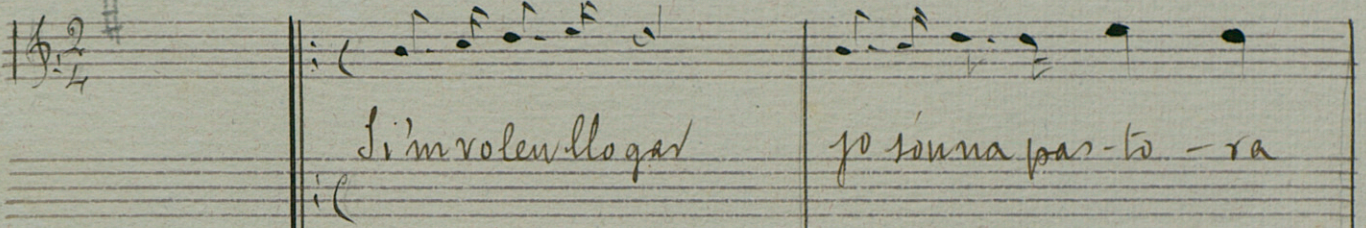
XIX.

pera esser cantada per Mudal.

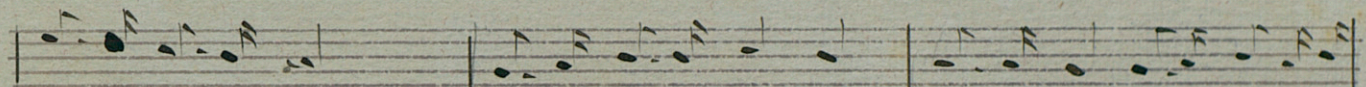
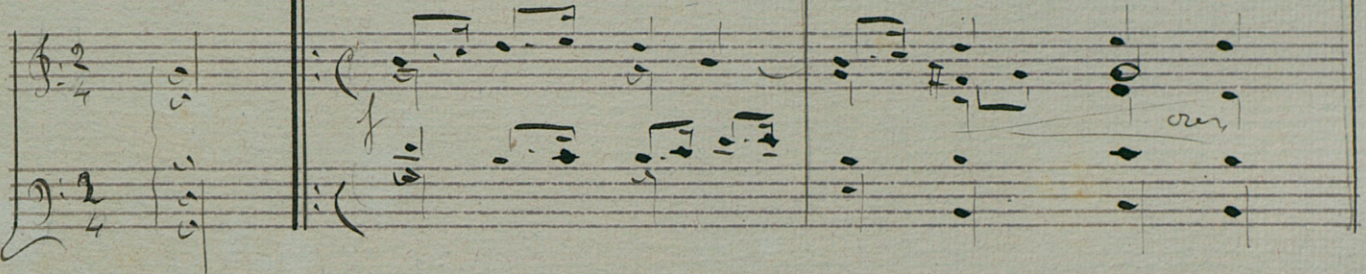
La Pastora.

MM. $\text{♩} = 112$ Allegro.

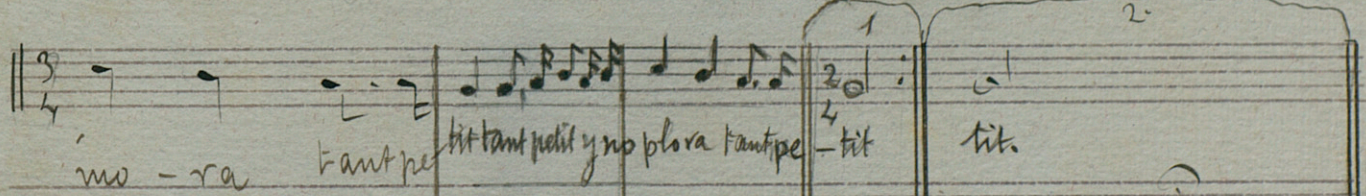
Ven

Piano

vinguda de nou no la gauries to-na, i by Joseph, Vostre fill mena-

La pastora.

Jo no tinc parents,
ne so una pastora
ne vrich d'Orient,
vaig escant senyora.
No vull quomparar res.
ni vull que'm deu cosa,
que de estar al vos
ja'm tinc per ditxota.
Jo ja se univ
tita fina y bona.
se filar també
de la seda flonja.
lo canem també
millor que la bora.
també se pastar
y fer d'olla bona
també cuant corre
no so dormidora.
Si faig pera vos
donemmen resposta,
la vindré a saber
de aquí a una estona.
Mes ja que so aquí,
encar que so pobre,
despenne adevor
al Fill de la Aurora.

Nota.

Aquesta canço es de les més populars a Catalunya.

Es conta generalment per trufada; en les famílies gen mitj de la gatzara de la mainada. que's reunen al entorn del pessebre.

He moltes variants, pero aquesta es la única digne de conservar-se.

XX.

Pera em conta per Madal.

Lo rabadá.

MM $\frac{2}{4}$ 112 *alegre*

Ven $\frac{2}{4}$ $\sharp\sharp\sharp$

a Beth-lem mien vull a - nar

Piano $\frac{2}{4}$ $\sharp\sharp\sharp$

Slenger

a Beth-lem mien vull a - nar vols venir tu raba -

(enrahona) primer vull esmorrat.

da vols venir tu ra - ba - da

reni

per acabar.

Lo rabada.

- A Bethlem emmazzem
y a Jesús adorarem
 - Massa hi ha nen.
- Lo nen que pe'l camí hi ha
la calor ja la fondra
 - ¡ay la que fa..!
- Sabrà com aquesta nit
he mat un Sen infinit
 - ¡qui t'ho ha dit?
- Un angel que va volant
y pe'l mon va publicant
 - No serà tant,
- Lo Joan ab la samarra
portata una botifarra
 - ¡ay lo panarra.
- Jo n'hi vull portar un banquet
per que regni Sant Joseph
 - que s'estigui dret.
- La samarra portarà
y de nens l'omplirà
 - no ho fare' pas.
- Jo tin de nens no'n vels
ja l'omplirà de Murroni
 - no son pas bons.
- Aipecat, issa, y fes feliç
no vauis d'ora a poc
 - si no traba ls esclots.
- Mria, mria, rabada'
no'm fassin pas enfada'
 - no vull cantar.
- Mria que't despatxari'
si no'm portas una corda
 - ja m'en anire.

Mota:

Tambe es molt popular aquesta canço i fins bonita la melodia
malgrat l'aprenació que fa d'ella en F. Pelay y Oriz.
Per Nadal, tambe es canta al voltant dels penyalets.

Lo compte Arnau.

M.M. ♩ = 104 No molt depressa.

ven *i Tota* *so la fenda* *vetlla, un-ller lle yal* *tota*

piano.

so la fenda *vetlla, vin detai* *qual?* *Nola* *faig yo tota*

sola, compte l'Ar-nau, *Nola* *faig yo tota* *sola, valga'm' Deu, val'*

rall *rall* *rall*

Lo compte Arnan.

i Qu'ienim per companyia, nulles lleyal,
i Qu'ienim per companyia, vindeta igual
Oen y la verge Maria, compte l'Arnan
Oen y la verge Maria, valga'm Oen val!
ahont ne tenim las fillas nulles lleyal,
ahont ne tenim las fillas, vindeta igual
a la cambra son que brodan, compte l'Arnan,
a la cambra son que brodan, reda y estau,
i Me las depararian veure, nulles lleyal?
Me las depararian veure, vindeta igual
Mansa las espantarian, compte l'Arnan
Mansa las espantarian, valga'm Oen val!
i ahont tenim las criadas, nulles lleyal
ahont tenim las criadas, vindeta igual
la criada son que rentan, compte l'Arnan
a la criada son que rentan, valga'm Oen val!
i ahont ne tenim els monjos, vindeta igual
ahont ne tenim els monjos, nulles lleyal
a mel llet son que reposan, compte l'Arnan,
a n-el llet son que reposan, valga'm Oen val!
Paguellos be la soldada, nulles lleyal
Paguellos be la soldada, vindeta igual?
Tant prest com l'hauran guanyada, compte l'Arnan,
Tant prest com l'hauran guanyada, valga'm Oen val!
i Per hont hen entrat vos ara, compte l'Arnan?
Per hont hen entrat vos ara, valga'm Oen val?
Per los finestras enreixada, nulles lleyal.
Per los finestras enreixada, vindeta igual.
Ay! que mel l'hauran cremada, compte l'Arnan
Ay! que mel l'hauran cremada, valga'm Oen val!
Solament no l'he tocada, nulles lleyal,
Solament no l'he tocada, vindeta igual.
Qu'es això que os ix per la boca, compte l'Arnan?
Qu'es això que os ix per la boca, valga'm Oen val!
Malas paraulas qu'he dites, nulles lleyal,
Malas paraulas qu'he dites, vindeta igual.
Qu'es això que os ix pels ulls, compte l'Arnan?
Qu'es això que os ix pels ulls, valga'm Oen val!
Malas miradas qu'he dades, nulles lleyal
Malas miradas qu'he dades, vindeta igual
i Qu'es això que os ix per las anelles, compte l'Arnan
Qu'es això que os ix per las anelles, valga'm Oen val!
Son clamer de foc qu'em cremen, nulles lleyal
Son clamer de foc qu'em cremen, vindeta igual

i Qu'es això que os ixt per las anans, compte l'Arnan
Qu'es això que os ixt per las anans, valga'm Oen val!
Las cosas mal manejadas, nulles lleyal,
Las cosas mal manejadas, vindeta igual
Qu'es això que os ixt pels pans, compte l'Arnan
Qu'es això que os ixt pels pans, valga'm Oen val?
Els mals pansos que donava, nulles lleyal
Els mals pansos que donava, vindeta igual
Qu'es això qu'hi ha en l'entrada, compte l'Arnan
Qu'es això qu'hi ha en l'entrada, valga'm Oen val.
El cavall que m'espera, nulles lleyal
El cavall que m'espera, vindeta igual
D'això li grana y eivada, compte l'Arnan
D'això li grana y eivada, valga'm Oen val!
No menja op'a m'ibada, nulles lleyal
Si no anima damnada, vindeta igual.
Quinsa hora es que l'gall canta, nulles lleyal
Quinsa hora es que l'gall canta, vindeta igual
Las dotre horas son tocadas, compte l'Arnan
Las dotre horas son tocadas, valga'm Oen val!
Vor dir que no m'he feta, nulles lleyal
Que com mes me feta, més pena'm Oen.
i Porque son condemnat ara, compte l'Arnan
Porque son condemnat ara, valga'm Oen val!
Per soldadas mal pagadas, nulles lleyal
Per soldadas mal pagadas, vindeta igual
Ara per la despedida, nulles lleyal
Ara per la despedida, demno las mans,
Mansa me las cremarian, compte l'Arnan,
Mansa me las cremarian, valga'm Oen val!

Nota.

Aquesta es una variant
de la tan coneguda canço.
Ademes s'en contenen altres
variants
aquesta al men entendres
esta en segon lloc.

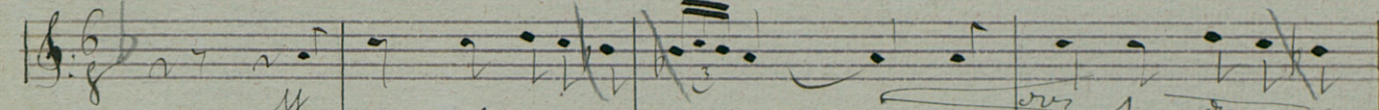
recollida a
(Vilafranca 1906)

XX II.

altra tornada.

La porquerola.

MM. 42. Moderat.

ven
El Rey n'ha fet Jenna cri-da u-na cri-da n'ha fet

PIANO.

fe² Que von-des y ca-ba-lleros a la guerra hajm da

Per acabar.

ne a la guerra hajm d'ane,

La porquerola.

Al també lo Don Guillem, aquell també ha d'auir
Quia te la dona bonica, y no la'n gosa deixar.
Que l'encomane a sa mare, que la'n governari be,
Que no li fari fe feynas, que ella no las pugui fe:
«ay mare, la meua mare, aquí os deixo ma mulla»
Que no li feni fe feynas, qu'ella no las pugui fe:
Las feynetas qu'ella'n feya, son brude ense y mitxe:
Si'l brude no li agrada ya mi faren fe ense,
Si'l ense no li agrada, ya mi faren fe mitxe,
Si'l mitxe no li agrada, yo os mi faren fe re:
L'endema a la matinata, porquerola la'n fa se:
Porquerola, porquerola, ya es hora d'ana a avie.
Els porquets fan migigrogigro y també fan migigroge.
Llevat la roba de seda, y posat la de bovre,
No t'en poso tres fusadas, y un feix de llenya també.
I ay sogra, la meua sogra, jaunt anire yo avie?
L'albina de Don Guillem, bonas glans hi sol have,
un dia cantant soleta, ven veni dos cavallés;
La un ya hi'n dón a l'altra: sembla ven de ma mulla
On la quart, la porquerola, On lo quart lo caballé.
Porquerola, porquerola, ya es hora de reiré.
Ancora faltan tres fusadas, y un feix de llenya també.
Am la punta de l'espasa, n'arrega un avellane,
Y detant sorall qu'en feya, un porcell ni fuigiré.
Porquerola, porquerola, que os en donau per menje?
Una cota de pa iordi, que prou l'haig de meneste
Porquerola, porquerola, i sabrian un hortalé?
Anen a casa ma sogra, bona vida solen fe
de capons y de gallinas, y algun pollastre també.
Hortalera, hortalera i qui'en tenni pera sope?
Remin capons y gallinas, y algun pollastre també.
Hortalera, hortalera i qui vindrà am mi a sope?
Qui hi vingui la porquerola, ma filla la'n guardari,
Set anys que no menjo en taula, y altre set que n'estaré,
Set anys que no menjo en taula, ni en taula ni en taulé.
Si no sota [de] l'escala com si fos un gat cendrè.

Hortalera, hortalera, i qui vindrà am mi al llit?
Qui hi vingui la porquerola, ma filla la'n guardari
ante yo no hi auria, de finestra intivaré.
Set anys que no dormo al llit, y altre set que n'estaré
Set anys que no dormo en llit, ni en llit ni en llití.
Si no sota ma cendrera, com si fos un gat cendrè.
Quant me son adalt del quarto, la bona nit li doné.
No s'en anen porquerola, que os mi s'hen de quede.
Amb un anell que li ensenya [de] prompte l'recogné,
L'endema a la matinata, la sogra ya la cride;
Porquerola, porquerola, ya es hora d'ana a avie.
Qui hi vaji la vostra filla, ma mulla la'n guardari.
Si no fossin mare meua, yo os en faria cremé.
Y la cendra que farian, yo la faria venté.

Nota.

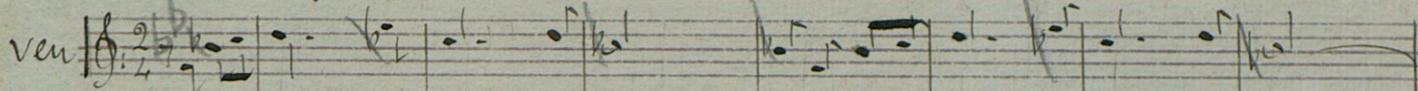
Aquesta canço se el seu origen
a Bretanya i sofríu alteracions.

N'hi ha fins onze variants
ademes una de provençal
anomenada La Pouscheveto.
Es popular a varios països
inclus a Albanya y Grecia.

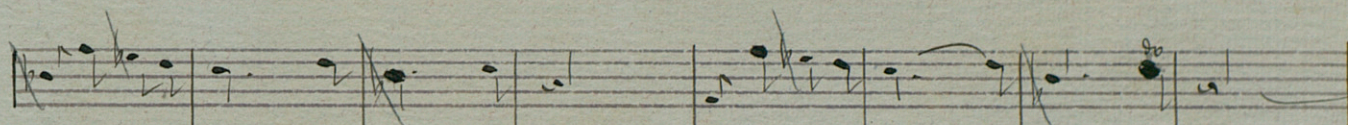
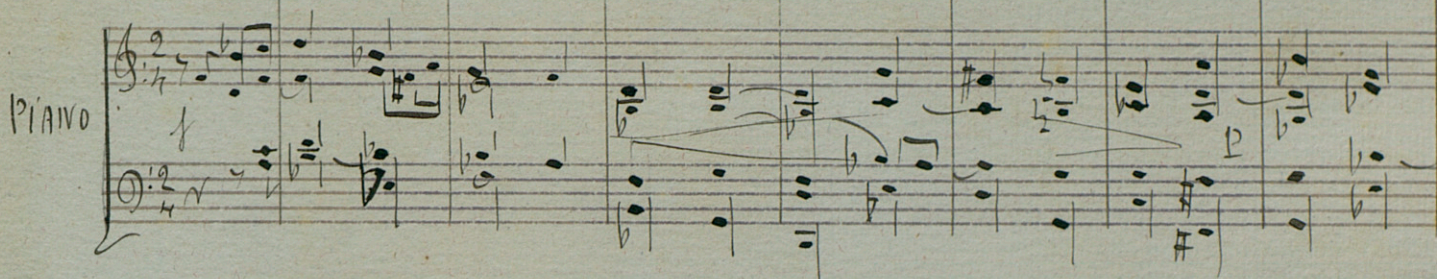
XXIII.

La preso' del Rey de Franca.

MM. $\text{♩} = 100$ Maestros.

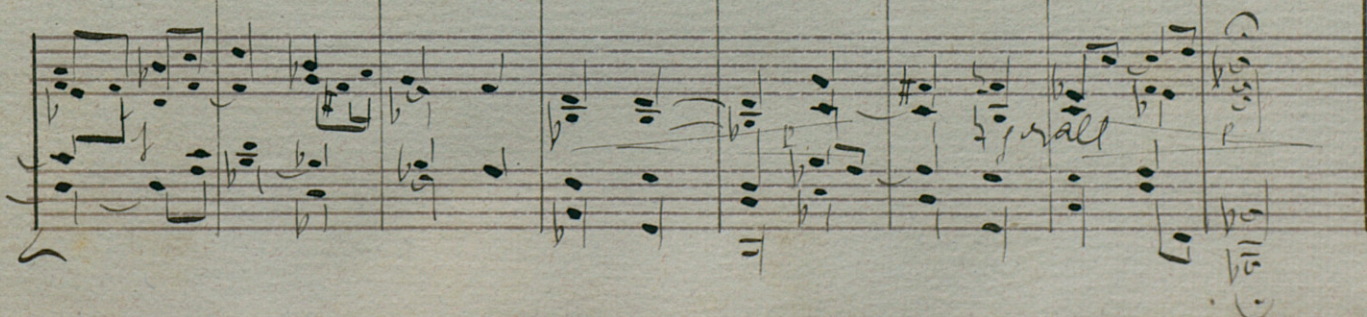
Ia par-ti lo rey de Fran - sa mdi - lluns al de - mati

va par-ti pe ra pen dre Es - pa - nya i b espanyols be l'han pris

Ia par-ti lo rey de Fran - sa mdi - lluns al de - mati.

La preso del Rey de França.

porantlo en presi molt forca, que ni's coneix dia y nit,
més per una finestra, dona al camí de París.
Don lo cap a la finestra, y un passatger ven venint:
- Passatger, bon passatger - i a França que's diu de mi?
- A París y a França deyan, nostre rey es mort o pris.
- Passatger retorna a França, portaràs noves de mi.
diràs a la meua esposa, que'm vinga a trobar de aquí.
Jo no hi ha prou diners a França, que vajan a Sant Denis,
que venguin la corona d'or, que's venguin la flor de lis.
Jo no hi ha prou diners en bona, que vajan a Sant Patrici.

Nota.

No crech que hi hagués cap variant d'aquesta cançó
puig va estar feta després que marxà presoner a Madrid
el rey Francisc I de França.

Es de notar que al estendre's la nova de que
el rey presoner venia a Barcelona produí molta exaltació
tant que en Pere de Cardona va fer fe públiques crides
condençant a una multa y 24 dies de presó a qui
s'atrevís a fer escarni del rey o de sa patria.

I el dia 14 de Juny de 1521 arribà a Barce-
lona fenthi estada fins el 23 del mateix mes.

Tota la ciutat anà a ferli cortesia.

S'ha dit que qui'l feu presoner fou D. Diego d'Avila
mes segons tradició fou el capità Aldane fill de
la ciutat de Tortosa.

D'aquesta cançó n'hi han exemplars a França
del segle XVI y son modificada sa lletra per el
vers compte de Chateaubriand.

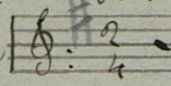
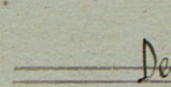
remalhada a
Vilafranca.

a 1901

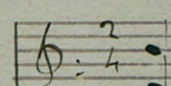
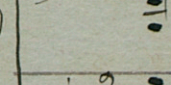
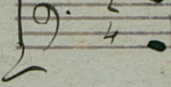
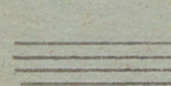
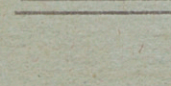
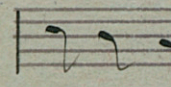
XXIV.

Ben vos quart.

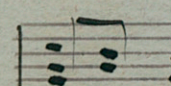
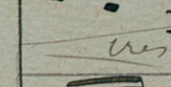
MM. J=96 Poc depressa.

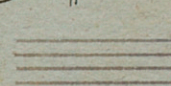
ven
Ben vos quart, mentre Joan. gran boti-ga n'hen per-ra da debe-

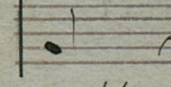
PIANO

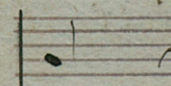

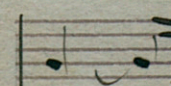
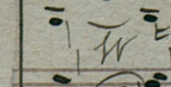
Fes y da fe - taus y al - - hes coses de-li - ca des Vamós,

Si. vamos, si, la vi-da mia, vamos, si.

Den vos quart.

barretines, mocadors,
barrets a la catalana;
i hont tenir vostra mullet,
que no la vetx en tot casa?

Si per cas hi tunc d'anar
n'hi fareu petar una cama
el/una cama'n vindrà un bras,
d'un bras en vindrà una espatlla.

Mentre està dient això
la mullet puja la escala:
— Vet' aquí una doble for
que'ls freres me l'han donada.

(Nota) Les estrofes que manquen en lloc dels punts no les consigno
per reclamar-ho així la cultura; i no la hauria inclòsa
aquest canço en aquest recull, si no ser per lo interessant que
es en el meu concepte.

No crech que hi han altres variants i son populars
al Bruch i l'Altatò.

remellida a Vilafraia
en 1900.

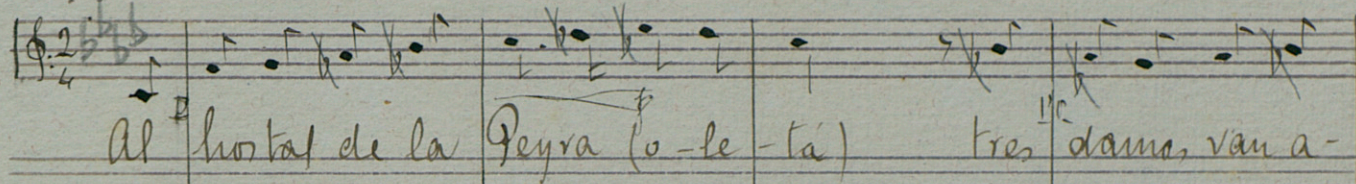
XXV.

La criada del hostal.

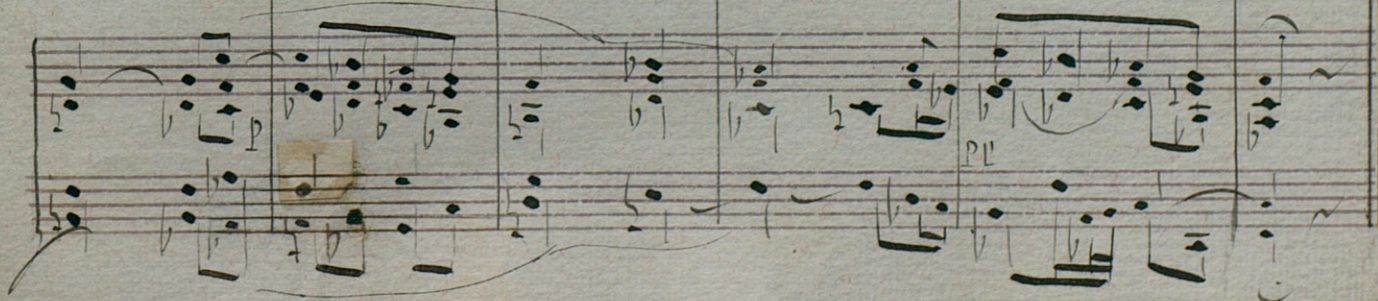
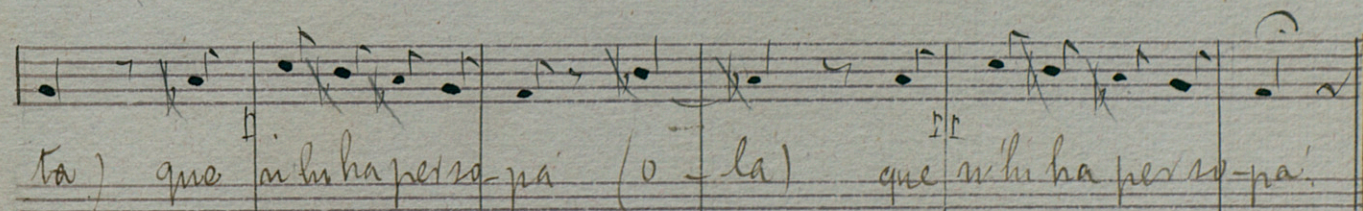
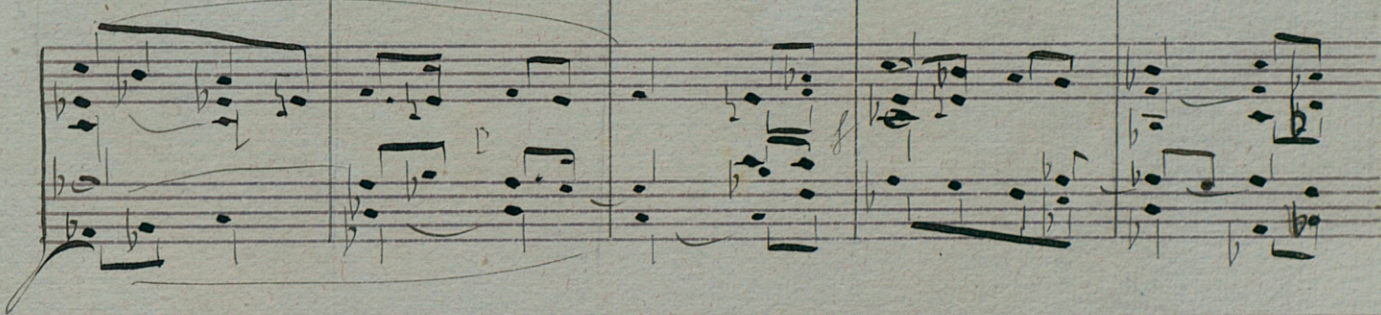
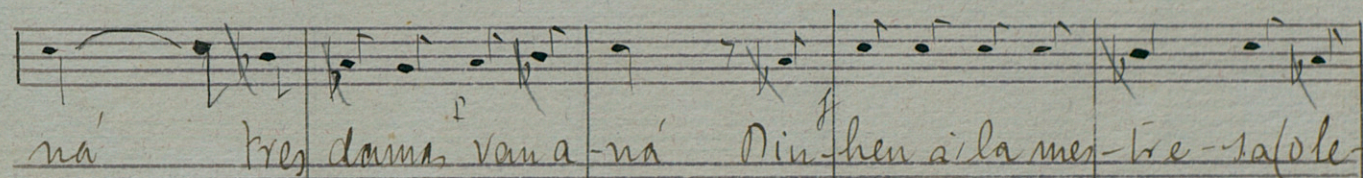
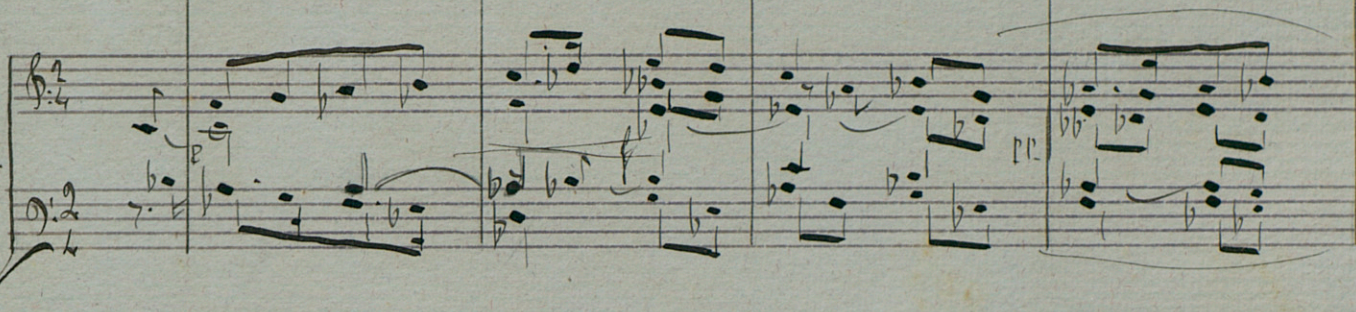
L'hostal de la Peira.

MM. $\text{♩} = 76$ Allegretto poc.

VEU.

PIANO.

La criada del hostal.

A l'hostal de la Peira, veta tres dames van ana.
Dihuen a la mestressa veta que n'hi ha per sopa (ola).
«N'hi ha fumina am sera, per din per enlla da,
Las dues dames supan, l'altra no vol sopa,
Per que esta cursadeta, vol ana a reposa.
Agafa el llum fu mossa, verlas a acompaña
La mossa n'es traydora, pel paruy els va gnaista
Portan cassetas curtas, pistolas als costats
Ya baixa y din al amo: anem en a cotxa,
«nem en al llet, mestressa, qu'ant en vuy queda
La mossa n'es traydora, al escó o va posa.
Quant son las deu tocadar els lladres van baixa,
Quant n'entran a la cuyma ella s'posa a ronca,
Des guletas de sera al pit n'hi van tira;
La mossa n'es traydora, ronca que mes ronca,
La un ne deya al altre: ben dormida n'esta,
Un bras de criatura, al foch ne van tira;
Qui esta despet no dorm, qui dorm no despet ra
Ja n' surten a defora, s'en posan a xirla.
La mina n'es discreta, la porta els va tancat.
«Obra la porta mossa, cent creuts t'en vuy da.
Mi per cent ni cinquanta, la porta s'obria.
Aqrell bras de criatura, si me l'roguemis da.
Tren la ma per la porta, que el bras se vuy dona;
La mina n'es traidora, la ma li va talla.
T'aseguro, criada, que me l'bras de paga;
Ab ranch de las Fuar Venas, la ma n'en vuy rentat,
Hostal de la Peira, l'en pots ben recorda:
La criada qu'en tens, la pots ben estima.
One t'en libra la vida y l'hostal de roba.
«e tres fills que hi m'ens, li pots dona a tira.

Mota.

aquesta canço pertany a las anomenades de lladres
son varias las tonades que hi ha pero aquesta es de les mes
boniques.

Indubtablement aquest nom de Peira vol dir pedra.

XXVI.

Transportar si menor. L' enamorat.

MM. 1.46. Poc a poc.

ven

pp

f

dolç.
cor *pp*

rall

L' enamorat

Padrino me m' conieixen
donne la enhorabona
que m' en s' enamorat
d' una gentil mungona;

blanca n' es com la neu,
fresca com una rosa;
sempre n' estich pensant
quan la trobare sola,
de nits no puch dormir
de dias may reposo,
un dia vauig saber
que era al hort tota sola
que'n regava las flors
los clavells y violas,
y també un llessani
y un rosar ple de rosas.

Ji m' en hi vauig anat
ab intenció bona,
de tant lluny com me ven
ella a riuver se'n posa.

- Oe que riuen amor?
- Po de mungona usa,
ho faig del be que 'us vull
de voluntat que 'us porto.
Si veniu p'lo diners
ji saben que so pobre
que de tot que jo tinc
a la cara me'l porto. —

Se'n prenen per las mans
donan tres tors pel hort,
se'n van sola un rose
a conversa una estona,
se'n van sola un rose
tot carregat de rosas.

Ab m' en pares dire
seré la teua esposa
dixi que'ns casarem
ne guanyarem la gloria.

L' amor,
quanta pena m' t'hen de la,
en mig del cor. Sentir
hor de la primavera,
del mes d' abril.

Nota: La creek variant de l' "Antonia" canyo que's troba per tot lo nord de Catalunya seguint paral·lelament los Pirineus desde la mar fins a la Ribagorça actual (provincia d' Osca).

XXVII.

La mort de pare Jordi.

Alm. $\text{♩} = 96$ No gaire poc a poc.

van

Els lleons pu-ja-n la cos-ta y a la costa van pu-ja-nt,

els lleons pu-ja-nt la cos-ta per malar los her-mi-tans.

Volgam l'àngel de la Ena-ra y Sant Pere y Sant Jo-an

La mort de pare Jordi

Quan ne son dalt de l'hermita,
a l'hermita van fucant.

Pare Jordi ja n'obria
no pensava res de mal.
Mentre'n feya una trinita
n'hi pegan cop de tallant:

ja l'en tapan de la cara
l'en lligan de pens y mans
ja l'en tapan de la cara
y a la cisterna'l van tiran.

Pare Joan hi anava,
hi anava tot passejant,
quan entra a dintre l'hermita
hi entrava tremolant.
ja'n troba coses per terra
ell les nava replegant.

¡Pare Jordi! ja'n cridava
¡Pare Jordi! va cridant.

L'en buscan per les montanyes
també per Arenas-barrals
l'en buscan per les montanyes
y a la cisterna'l van trobant

- Valgam l'àngel de la guarda
3 Sant Pere y Sant Joan.

Nota.

Aquí ha dues versions molt populars al Bruch y
a Collbato.

XVIII

La filla del Marxant.

MM. = 58 Moderat.

Ven

La fi-lla del marxant din hen qu'is la mes

Piano

be - lla, nes la mes be lla no, qual-tes ni ha sen i ella (La viron -

don La viron don qui na don e lla la viron don!) don!) *Per araber.*

La filla del Marxant.

La m' trehhen a balla, a la danza primera,
el ballado' li diu: "amor son pesanteta."
"I en que m' ho coneixen?" "Be es prou de bon coneixen:
la entreteta os creix, y l' devantal s' aixeca
y'l baldelli vermell, d'un parruc no os toque a terra.
i volen venir l' amor? mireu a la font bella,
nota dona qu' hi heu, queda deslliuradeta."
Quant ne van ser alla, la font torna aixuteta,
de sentiment qui ente, l' infant li n can en terra.
"Cullen això, don Joan, tireu-lo a la ribera."
"Diranli vos, amor, que no son coses meras."
Lo petat es tant grant, l' aygua torna vermella.
Lo pescadors del rey, presquen a la ribera,
M' han pescat un infant, bonich com una estrella.
De tant bonich que n' es, lo porten a la reyna.
"Cullen, cullen, amor, qu' en seren presonera,
a la presó del rey, vos seren la més bella,
vos hi estareu set anys, no'n venren cel ni terra."
al cap de los set anys, tren lo cap en respecta,
La ven un passejant, que s' ha namorat d' ella.
"Formes dema' l' mati, la venren vestideta,
vestideta de blanch, ab lo butó de darrera,
Un fant bruto a las mans, cantant lo miserere.
Quant ella va para, devant de casa seva,
En va arrencar un gran crit: "Valque'm Don, mare meua,
si'm haquissen casat, al cap de la quinzena!"

Nota Aquesta melodia esplendida es de les més populars de
nosta terra. Se'n haient melangios i un sentiment intens,
el tema es conegut en molt països: Alemanya, Bèrger,
França, Itàlia y fins als països eslaus.

La vella.

MM. $\text{♩} = 108$. allegret.

ven *U - na vella hi ha a ma - llorca que passa de cent ym*

Piano.

Rornada.

any. Ja se'n clenxay se'n pen ti - na com si sols hi - gues quin x'any. In

quany mo ri - ra' la ve lla, en quany n' m la ca - saní!

La vella

Se posa ben arracada
 y se mira en lo mirall;
 se'n posa la mantellina
 y a la plasa a ball se'n va.
 Lo ballador que la treya
 n'era un pobre estudiant
 - estudiant si'm val's creures
 ne serai un rich marítant.
 Se donare cent ovellas
 y tanbe cent moltos blancs,
 se donare cent cabretas,
 totas cent cabridarins,
 cent esents per la tontpaca
 y aquesto diners contant.
 Se pollastres y gallinas
 jamay ne fe mancaran.
 que vaig posar cent llocadas
 totas cent molt be anirán.
 y a s'agafan per la ma.
 y a cal notari se'n van:
 - anemsen a cel notari
 a tirar la cosa avant. -
 Lo notari se la mira,
 ven que no mes té un caipal
 y encara li tremolava
 com la fulleta en lo ram.
 Lo notari ja li deya
 - ¿que n'ets de boig estudiant?
 - No só boig sempre notari,
 matrimoni passi avant. -
 Lo diillars feyan los trauks,
 lo dimars casats estan
 lo dimercs im malalta
 lo dijous ja l'enterram.
 Lo sen marit va al darrera
 ab un flaviol sonant
 - ab los diners de la vella
 ne tindrà una de quinze anys. -

Mota

Aquesta canció ve a esser una trasplantació com n' diquessim
 de la canço francesa anomenada "La Vieille" molt popular a l'altra
 banda dels pirineus.

M'hi ha una versió provençal y una altra de l'italiana.

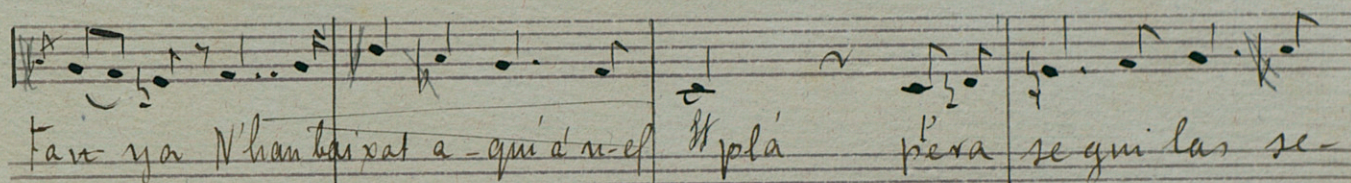
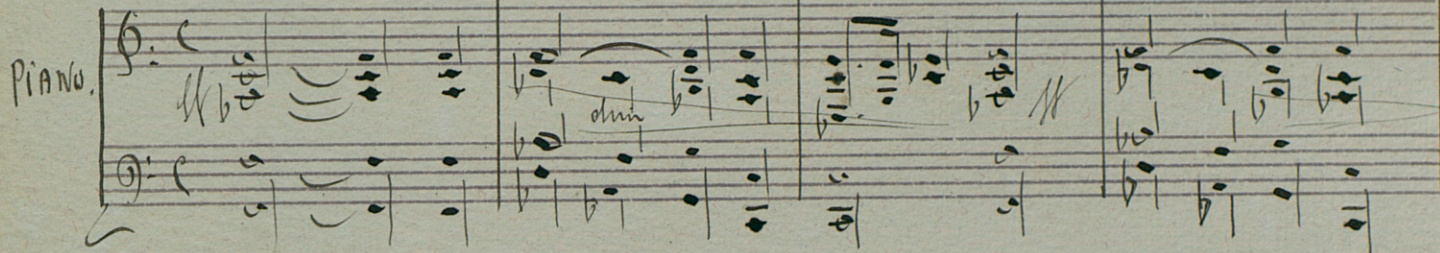
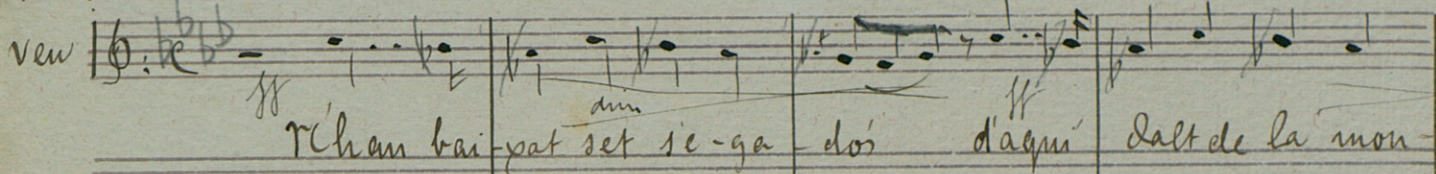
MM

ven

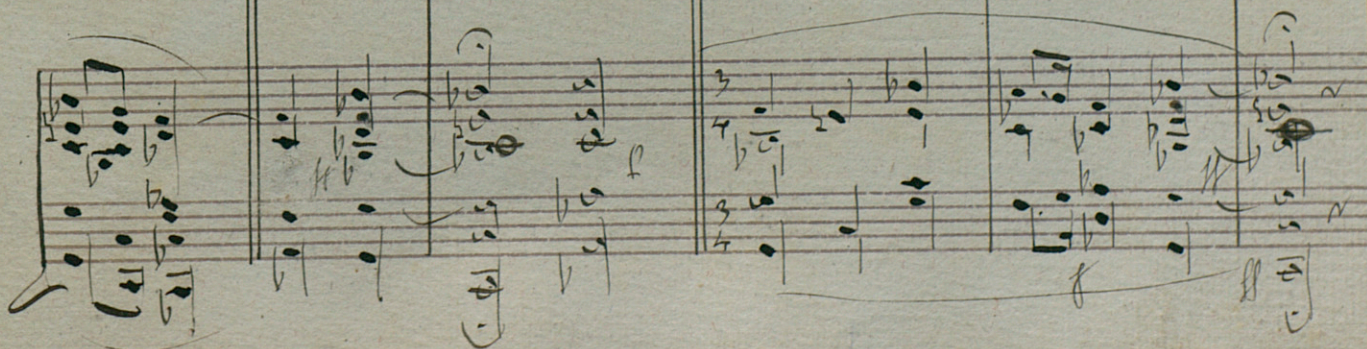
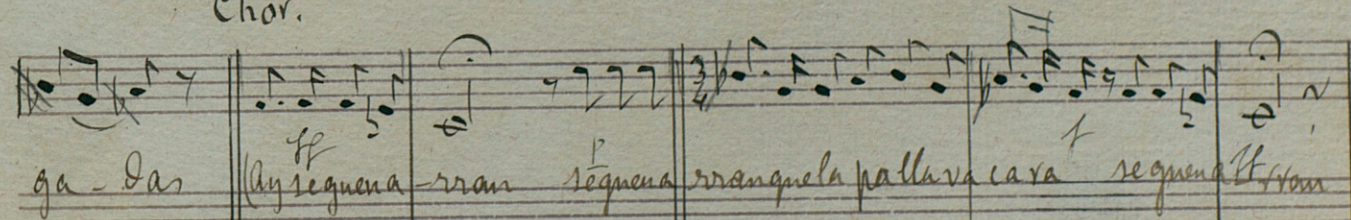
Piano

Los segadors.

MM. = 80 Moderat

Chor.

Los segadors.

Lo mes petit de tots
Porta la fana endaurada,
La fana endaurada n'és
y els didals en son de plata.
La filla del rey francés.
d'ell s'en es enamorada
I'en ha enviat a busca
per un criat de la casa.
All ha dit que ya heu ira
a tres horas de la tarde....

Nota: Aquesta canço ha sofert moltes transformacions,
lo que prova qu'ha sigut molt popular.

Las darreras estrofas no's publiquem pel seu caràc-
ter marcadament llicencios.

J. I.

Febrer del 1909